

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБИ ДРУЗИ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкомітетом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

симптоматики, етап формування ремісії та виходу з психозу; г) залежність від алкоголю або психоактивних речовин. У лікування включались атипові нейролептики з домінуючою антипсихотичною дією.

Група на афективну патологію (11 хворих, 21,8%) включала біполярний афективний розлад (БАР) з помірним депресивним епізодом або рекурентний депресивний розлад. При БАР суїцидальний ризик був обумовлений психопатологічними феноменами та ситуаційними чинниками. Серед перших це маячні ідеї самозвинувачення, марення гріховності, іпохондричні включення, усвідомлення психічної анестезії. Серед ситуаційних складових переважали реакції на захворювання та його можливі медичні й соціальні наслідки. У більшості хворих (8) суїцидальна поведінка виявлялася у спробах самогубства. В лікуванні окрім антидепресантів були включені тимолептики, так як висока ймовірність аутоагресії спостерігалась в період інверсії фази. При рекурентній депресії найбільш небезпечними в реалізації суїцидальних намірів спостерігались тужлива депресія з маяченням, ажитована депресія, депресія з нав'язливостями. Терапія впроваджувалася з швидким зростанням доз антидепресантів та подальшим довготривалим і поступовим їх зменшенням.

Висновки. Суїцидальна поведінка серед ендогенних психічних захворювань є обтяжуючим їх фактором, вона пов'язана з психопатологічною симптоматикою та потребує тривалої медикаментозної корекції.

ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У ХВОРИХ НА НЕВРОПАТІЮ ЛИЦЕВОГО НЕРВА

Рунчева К.А. II медичний факультет, 5 курс

Пухальський М. П. старший лаборант кафедри нервових хвороб

Науковий керівник д. мед. н., проф. Козьолкін О. А .

Кафедра нервових хвороб

Невропатія лицевого нерва (НЛН) - одна з найбільш актуальних проблем у сучасній неврології. НЛН може виявлятися естетичним дефектом, порушуючи якість життя людей.

Мета дослідження. Дослідити ефективність реабілітаційного лікування хворих з НЛН, в залежності від строку початку реабілітації Для досягнення мети були поставлені наступні завдання: По-перше дослідити динаміку відновлювальних процесів у хворих на НЛН. По-друге оцінити ефективність комплексного лікування хворих в залежності від терміну початку реабілітації.

Матеріали та методи. На базі нейрореабілітації КНП «Міської клінічної лікарні №6» м.Запоріжжя було опрацьовано 74 історії хвороб. Середній вік хворих $42,6 \pm 15,5$, кількість чоловіків – 44(59,5%), жінок – 30(40,5%). Пацієнти були поділені на групи: перша – ті, що почали курс реабілітації одразу після гострого періоду (10-14 доба), (n=49, середній вік $44,5 \pm 16,46$) і друга - яким розпочали реабілітацію пізніше (20-30 доба), (n=25, середній вік $38,8 \pm 12,9$). Для оцінки ефективності реабілітації досліджувалась динаміка регресу лагофталму та зубної формули. Для аналізу даних застосовувався непараметричний критерій χ^2 Пірсона. Відмінності вважали достовірними при значеннях $p < 0,05$.

Результати. Після закінчення курсу реабілітації першої групи у 5 хворих (11%) спостерігався повний регрес лагофтальму, у 34 (75,6%) був відмічений симптом вій і у 10 залишилися прояви лагофтальму. У другій групі хворих повний регрес лагофтальму був у 4 (16,7%), симптом вій – у 8(33,3%) та відсутність змін у проявах лагофтальму спостерігалась у 12(50,0%), $\chi^2=13,021$ $p<0,01$. Зміни зубної формули у першої групи: на момент виписки кількість видимих зубів при оскалюванні становила 3-4 зуба у 23 пацієнтів (51,1%), 1-2 зуба – у 13(28,9%), 0-1 зуба – у 4(8,9%), 0-0,5 зубів – у 5(11,1%). У другій групі показники відрізнялись: 3-4 зуба - у 5 пацієнтів(22,7 %), 1-2 зуба – у 4(18,2%), 0-1 зуба – у 6(27,3%), 0-0,5 зубів – у 7(31,8%), $\chi^2 = 10,399$; $p<0,015$. Значне покращення симптомів спостерігалось у 30 хворих (61,2%) першої групи, на відміну від другої групи – 9(36,0%), $\chi^2 = 4,226$, $p<0,04$.

Висновок. У хворих з НЛН, які проходили курс реабілітації одразу після закінчення гострого періоду захворювання, спостерігалась більша позитивна динаміка відновлювальних процесів. Отже раннє реабілітаційне лікування більше ефективне, ніж лікування у пізньому періоді захворювання.

ОСОБЛИВОСТІ СПЕКТРУ ШКІРНИХ ПРОЯВІВ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ГЕПАТИТ С

Рябокоть Д. Ю. – студентка 1 медичного факультету 4 курсу

Науковий керівник- зав. кафедри, д.мед.н., професор Макуріна Г.І.

Кафедра дерматовенерології та косметології з курсом дерматовенерології і естетичної медицини ФПО

Мета дослідження – з'ясувати особливості спектру шкірних проявів у хворих на хронічний гепатит С та встановити, чи існує зв'язок із інфікуванням різними генотипами вірусу та вірусним навантаженням.

Матеріал та методи. В дослідження було включено 305 хворих на ХГС, які обстежені в гепатологічному центрі Обласної інфекційної клінічної лікарні. Чоловіків було 176, жінок – 129. Вік хворих коливався від 19 до 60 років, в середньому склав $42,1 \pm 0,7$ роки. Переважали пацієнти з низьким вірусним навантаженням (73,5 %) та інфікуванням 1 генотипом (54,2 %).

Результати дослідження. Встановлено, що майже у кожного третього хворого (28,5 %) на ХГС виявлялися шкірні позапечінкові прояви. В спектрі HCV-асоційованих шкірних позапечінкових проявів найчастіше мали місце ознаки сухого синдрому (49,4 %) у вигляді сухості слизової оболонки очей та слизової оболонки ротової порожнини, сухості шкіри, які супроводжувалися наявністю в крові органонеспецифічних автоантитіл. Другим за частотою шкірним проявом виявилися ознаки кріоглобулінемічного геморагічного васкуліту (32,2 %). Значно рідше виявлялися ознаки червоного плоского лишая (9,2 %), вузлової еритеми(2,3 %) та пізньої шкірної порфірії(6,9 %).

За результатами порівняння частоти виявлення шкірних позапечінкових проявів у хворих на ХГС не було виявлено статистично значущої залежності від інфікування різними генотипами HCV. Проте порівняння частоти виявлення шкірних позапечінкових проявів у хворих на ХГС показало певну залежність від рівня вірусного навантаження. А саме, такі